

i Samklang med Straffelovgivningens i andre Lande, og vil man foretage Revision i saa Henseende, kommer man til at gaa videre. Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at vi endnu have beholdt den barbariske Bånd- og Brødstraf, der er en Sultekur, og denne Straf, som man i de fleste andre Lande er gaaet til at aflasse, vil netop kunne idømmes i ikke saa Tilfælde paa det Omraade, her er Tale om, saa det ene veier altsaa op imod det Andet. Vil man i det Hele gaa til at reformere vor Straffelovgivning, kan man ikke saaledes fremdrage et enkelt Punkt alene og sammenligne det med fremmede Landes Lovgivning. Det høie Thing har jo iøvrigt allerede tidligere haft Leilighed til at stemme over dette Princip, nemlig ved Afstemningen over Lovforslaget angaaende Bæremærker, og jeg skal nævne, at særlig havde Thinget Leilighed til dengang at stemme over Forslag, der ere komne igjen, nemlig om at bekendtgjøre i Bladene alle de Domsældelser, der maatte finde Sted paa det vedkommende Omraade. Jeg udtalte mig under Behandlingen af det nævnte Lovforslag udførlig om dette Punkt, og jeg skal derfor idetmindste for Dieblittet ikke komme tilbage dertil; ligesom mine ærede Medforslagsstillere er jeg her af samme Mening, som jeg var med Hensyn til hint Lovforslag, jeg har nævnet. Jeg tror i det Hele, at de Bemærkninger, jeg her har gjort, ville idetmindste for ikke saa fyldestgjørende begrunde, at der virkelig ikke findes eller kan paavises nogen Anledning til nu leilighedsvis og enkeltvis at forandre vor Straffelovgivning og navnlig ikke ved det Lovforslag, der her foreligger til Behandling. Siden jeg taler om Straffematerien, skal jeg dog bemærke, at der i Lovforslagets § 3, i de 2 sidste Aenier, er Tale om en Straf af Bøder fra 20—500 Kr. for uberettiget Vægning ved at tilstede Undersøgerne Afgang og uberettiget Regtelse af at udlevere dem Prøver. Jeg har haft nogen Banfælgelighed ved at forstaa, hvorfor denne Bestemmelse er bleven indsat i Lovforslaget; thi jeg ser ikke rettere, end at vi i Straffelovens 12te Kapitel have fyldestgjørende Bestemmelser i saa Henseende, saa at man jo ikke behøver at komme med noget Nyt her. Straffelovens § 98 handler saaledes blandt Andet om de Tilfælde, at Nogen lægger en Embedsmand Hindringer i veien for hans Embedsforretninger; det er jo netop det Tilfælde, der her ligger for, og den, der gjør det, skal straffes med Bøder eller Fængsel (En Stemme: En Politibetjent er jo ikke Embedsmand!) Ganske rigtigt, men det hedder ogsaa i Straffelovens § 100: „Foretager Nogen de i § 98 betegnede Handlinger mod underordnede Reits- eller Politibetjente, Toldassistenten, Sognefogder, Stærningsmænd, straffes han med Forbedringshusarbejde i 2 Aar, Fængsel eller under formildende Omstændigheder med Bøder“ osv. Det er af Hensyn til denne Bestemmelse, at

vi i vort Endringsforslag Nr. 20 have sat i Parenthes en Henvisning til Straffelovens § 100. Endringsforslaget under Nr. 42, hvorefter Lovforslagets § 12 skulde udgaa, følger af, hvad vi i det Hele have foreslaaet med Hensyn til Straffebestemmelser. § 12 indeholder jo Reglerne for Paataale, men saadanne Regler behøves ikke, naar man holder sig til de bestaaende Straffe. Sluttelig har jeg kun at omtale med saa Ord et Endringsforslag af Udvalget under Nr. 44, gaende ud paa at indsætte en ny Paragraf saalydende: „Denne Lov underkastes et almindeligt Gjennemsyn inden Udgangen af Finantsaaret 1884—85“. Jeg vil ikke behøve at sige Meget derom. — Det vil paa Forhaand forstaaes af sig selv, at her, hvor man bevæger sig paa et Terrain, hvor man, som jeg flere Gange har haft Leilighed til at fremhøve i mit Foredrag, er ukjendt, kan der være nogen Anledning til om kortere eller længere Tid at forelægge Loven til Revision, saasnart nemlig de Resultater foreligge, der ville være en Følge af den Organisation, man her er i Færd med at skabe, og navnlig af Oprettelsen af kemisk Laboratorium, af dets Virksomhed paa første Haand og af dets Veiledning med Hensyn til Undersøgelser. Endringsforslaget under Nr. 45 er kun et debattonelt Forslag, begrundet paa vort Forslag under Nr. 1. — Hermed har jeg gjenemgaaet den Del af Betænkningen, som det kunde paahvile mig at omtale. — Der er jo af andre ærede Medlemmer af Udvalget filliet en Række Endringsforslag, for hvilke jeg ikke kan betragtes som Drdsfører, og det kan vel ventes, at vi af disse ærede Medlemmer ville faae at høre en Begrundelse af deres Forslag.

Red: Endstjøndt det Foredrag, vi hørte af den ærede Drdsfører for Mindretallet Nr. 1, vistnok for Mange har været overmaade lærerigt, turde jeg dog tro, at han bedre havde udtrykt sin rette Mening, naar han aabent og ligefremt havde sagt, at han og hans Medforslagsstillere ikke fandt nogen Anledning til et Lovforslag af den Natur, her omhandles, thi ad en Mængde forskjellige Omveie kom den ærede Drdsfører dog efter mit Skjøn til saadanne Konklusioner, at jeg vilde anse dem for aldeles ensbetydende med at negte Lovforslaget videre Fremme. — Den ærede Drdsfører begyndte med at udtale sin Beklagelse over, at der overhovedet manglede tilstrækkelige statistiske Oplysninger angaaende Nødvendigheden af en saadan Lov. Jeg kan ikke rigtig tænke mig, af hvad Art disse statistiske Oplysninger egentlig skulde være andre end dem, der allerede foreligge. Jeg kan ikke tænke mig, hvorledes saadanne statistiske Data egentlig skulde komme frem, og det forekommer mig, at, hvad der i den Henseende foreligger, fuldt ud bekræfter, at der er Anledning til at lovgive paa dette Omraade. Det turde i den Henseende være tilstrækkeligt at